

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/42/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201260
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201260.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu Ing. Q. P., narodeného XX. P. XXXX, bytom F., X. ul. č. X, zastúpeného JUDr. Milanom Rollom, advokátom so sídlom v Bratislave, Švabinského ul. č. 13, proti žalovanému Ministerstvu obrany Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Kutuzovova ul. č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10. mája 2010, číslo KaVSÚ-5-25-2/2010, o výšku výsluhového dôchodku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. júla 2012, č.k. 4S/228/2010-39, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. júla 2012 č.k. 4S/228/2010-39 v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného z 10. mája 2010 číslo KaVSÚ-5-25-2/2010 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Milana Rolla, číslo účtu XXXXXXXXXX/XXXX náhradu trov konania v sume 309,64 €, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. júla 2012 č.k. 4S/228/2010-39, podľa § 250d ods. 3 v spojení s § 250h ods. 2 OSP zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 5 980,44 €, pretože žalobca písomným podaním, doručeným súdu 28. októbra 2010, vzal v tejto časti žalobu späť. Ďalej podľa 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 10. mája 2010 číslo KaVSÚ-5-25-2/2010, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia Bratislava z 12. januára 2010 číslo: VUSZ-65201023830109/14-OVZ, o znížení výsluhového dôchodku žalobcu podľa § 123 ods. 2 písm. a) a § 39 v spojení s § 105 ods. 6 a ods. 9 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.") na sumu 659,17 € mesačne (po prepočte 19 858 Sk) s účinnosťou od 1. novembra 2005. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že žalovaný pri určení základu na výpočet výsluhového dôchodku postupoval v súlade so zákonom, keď vydelil zistený celkový služobný príjem žalobcu v rozhodujúcom kalendárnom roku 2003 počtom 365 odpracovaných dní a 25 dní dovolenky (390), za ktoré mu bol služobný príjem v tomto roku vyplatený a z takto určeného základu bol potom žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok. Súd sa stotožnil so závermi žalovaného, že pri výpočte výšky výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka tiež správne započítal do služobného príjmu aj náhradu za nevyčerpanú dovolenku za rok 2003, preto preskúmané rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov pokladal za zodpovedajúce zákonu.

Krajský súd o trovách konania rozhodol s prihliadnutím na § 250k ods. 1 OSP s odôvodnením, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, podal žalobca odvolanie. Namietal, že krajský súd nesprávne vyhodnotil skutkový stav a nesprávne vyložil § 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z., lebo doba trvania služobného pomeru v kalendárnom roku, z ktorého sa zisťuje základ na výpočet dávok výsluhového zabezpečenia je vždy 365 dní. Počet dní, za ktoré patril služobný príjem za výkon služby a počet dní, za ktoré patril služobný príjem za nevyčerpanú riadnu dovolenku nemožno podľa jej názoru sčítavať. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Súčasne žiadal priznať náhrady trov celého konania.

Žalovaný žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. základ pre výpočet výsluhového dôchodku profesionálneho vojaka sa vypočítava z priemerného služobného príjmu, ktorým je priemer súhrnu mesačných služobných príjmov a osobitných príplatkov, ktoré patrili profesionálnemu vojakovi za príslušný kalendárny rok, a je rovnaký ako vymeriavací základ na určenie poistného na nemocenské zabezpečenie a výsluhové zabezpečenie. Takto zistený súčet sa vydelením celkovým počtom dní, za ktoré boli uvedené príjmy v rozhodujúcom kalendárnom roku vyplatené, a vynásobí sa koeficientom 30,417.

Rok trvania služobného pomeru na účely tohto zákona je 365 dní (§ 58 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z.).

Podľa § 55 ods. 2 zákona č. 380/1997 Z.z. o peňažných náležitostiach vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 380/1997 Z.z."), ak profesionálny vojak nevykonával službu celý kalendárny mesiac, patrí mu pomerná časť služobného príjmu za každý kalendárny deň, keď vykonával službu. Čas riadnej dovolenky, osobitnej dovolenky, krátkej dovolenky, náhradného voľna a preventívnej rehabilitácie sa na účely výplaty služobného príjmu považuje za výkon služby.

Podľa § 119 zákona č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 370/1997 Z.z.") profesionálnemu vojakovi patrí za nevyčerpanú riadnu dovolenku alebo za jej pomernú časť služobný príjem zodpovedajúci počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky, ak riadnu dovolenku alebo jej pomernú časť nemohol vyčerpať ani do konca nasledujúceho kalendárneho roku z dôvodu neudelenia riadnej dovolenky alebo z dôvodov, uvedených v § 34 ods. 1 písm. a) až d).

Zo spisov vyplýva, že žalobca bol od 31. decembra 2003 prepustený so služobného pomeru profesionálneho vojaka a od 1. januára 2004 mu bol priznaný výsluhový dôchodok. Predmetom konania na súde prvého stupňa bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým podľa piatej časti OSP zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o znížení tohto výsluhového dôchodku.

V prejednávanej veci bolo preukázané, že žalovaný pri výpočte výsluhového dôchodku vychádzal z

príjmovo najlepšieho ukončeného kalendárneho roku 2003 (§ 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z.).

V roku 2003 bol žalobcovi vyplácaný služobný príjem za 365 dní výkonu služby. Žalobca do konca služobného pomeru profesionálneho vojaka, t.j. v roku 2003 nevyčerpal 25 kalendárnych dní riadnej dovolenky.

Nárok na vyplatenie služobného príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku vznikol žalobcovi v deň skončenia služobného pomeru, teda 31. decembra 2003, a preto služobný príjem za nevyčerpanú dovolenku v roku 2003 sa započíta do služobného príjmu za rok 2003, ktorý bol základom pre výpočet dávok výsluhového dôchodku. V preskúvanom rozhodnutí žalovaný vecne správne zahrnul do výpočtu príjem za nevyčerpanú dovolenku.

Pre správne rozhodnutie o veci bolo potrebné vyložiť § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. týkajúci sa počtu dní, ktorým má byť vydelený súhrn mesačných príjmov a osobitných príplatkov (ďalej len „mesačných príjmov“), ktoré patrili profesionálnemu vojakovi z kalendárny rok 2003, najmä skutočnosť, či do tohto počtu sa zaradia aj dni nevyčerpanej dovolenky za rok 2003, ktorý príjem získal žalobca v roku 2004.

Žalovaný preskúvaným rozhodnutím sa stotožnil s výpočtom dávky výsluhového dôchodku prvostupňového správneho orgánu, keď zistený súčet priemeru súhrnu mesačných služobných príjmov za kalendárny rok 2003 v sume 417 105 Sk (13 845,35 €) vydelený celkovým počtom 390 dní a vynásobil koeficientom 30,417, teda žalovaný zahrnul do celkového počtu dní roka 2003 aj 25 dní nevyčerpanej dovolenky.

Odvolací súd v tejto spornej veci však dospel k inému právnomu názoru ako žalovaný a tiež ako súd prvého stupňa, ktorý si osvojil právny názor žalovaného.

Z § 55 ods. 2 prvej vety zákona č. 380/1997 Z.z. vyplýva, že pokiaľ profesionálny vojak nevyčerpá v celom rozsahu riadnu dovolenku, patrí mu služobný príjem za nevyčerpanú pomernú časť riadnej dovolenky vo výške zodpovedajúcej počtu dní nevyčerpanej riadnej dovolenky. Z dôvodu skončenia výkonu služobného pomeru žalobcu však riadna dovolenka v rozsahu dvadsaťpäť dní vyčerpaná nebola, preto podľa názoru odvolacieho súdu nemožno tieto dni započítať do deliteľa ako keby išlo o dni, počas ktorých žalobcovi trval výkon služby podľa § 55 ods. 2 druhej vety zákona č. 380/1997 Z.z. aj po skončení služobného pomeru a ako keby bežný rok mohol mať viac dní ako 365 (s výnimkou prestupných rokov, v ktorých sa pre účely sociálneho zabezpečenia resp. poistenia tiež považuje rok v dĺžke 365 dní).

Ustanovenie § 60 ods. 5 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. preto treba vykladať tak, že pre zistenie základu na výpočet výsluhového dôchodku mal žalovaný celkový služobný príjem (vrátane príjmu za nevyčerpanú riadnu dovolenku) žalobcu vydeliť len počtom 365 dní, t.j. bez 25 dní nevyčerpanej dovolenky počas výkonu služby profesionálneho vojaka.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav ale výpočet výsluhového dôchodku žalobcu nesprávne právne posúdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rozhodnutie žalovaného pokladal za nezákonné a rozsudok krajského súdu v napadnutej časti za vecne nesprávny. Preto rozsudok krajského súdu v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, podľa § 250ja ods. 3 vety prvej OSP v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) OSP zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

Podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti

žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Žalobca mala v súdnom konaní úspech, preto mu patrí náhrada trov celého konania (§ 250k ods. 1 OSP), ktoré účelne vynaložil na uplatnenie a bránenie práva. Žalobcovi vznikli trovy za právne zastupovanie advokátom, ktorému patrí odmena za štyri úkony právnej pomoci, a to za dva úkony (prevzatie a príprava zastupovania, podanie žaloby) vykonané v roku 2010 v sume 55 € za úkon á 7,21 € paušálna náhrada hotových výdavkov za úkon. Za tretí a štvrtý úkon (účasť na pojednávaní 20. júla 2012 a podanie odvolania 31. augusta 2012) patrí odmena vo výške 58,69 € za úkon á 7,63 € paušálna náhrada hotových výdavkov za úkon. Spolu 258,04 €. V dôsledku skutočnosti, že advokát je platiteľom DPH, zvyšuje sa odmena o daň z pridanej hodnoty (20 %). Náhrada trov za právne zastupovanie spolu činí 309,64 € (§ 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, b/ a c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok